

Morda bo že prihodnje leto šola dobila novo fasado.

Ravnateljica, učiteljica in razredničarka Marija Kotar

Vrtec kot velika družina otrok različnih starosti Foto: Igor Napast

IGOR NAPAST

IGOR NAPAST

Vzorna šola z le osmimi učenci

V podružnični šoli Vrh nad Laškim so kot družina z veliko otroki, tudi vzugajajo jih tako. Odprli so oddelek predšolske vzgoje, domači vrtec je del zagotovila, da šole ne bodo ukinili

Violeta Vatovec
Einspieler

Ob začetku šolskega leta smo obiskali učence na Osnovni šoli Vrh nad Laškim, podružnici Osnovne šole Primoža Trubarja Laško. Letos je samo osem učencev v enem kombiniranem oddelku od 1. do 4. razreda. Pouk poteka hkrati za štiri razrede.

Tako se je začelo. Učiteljica Marija Kotar je pozvala vseh osem učencev od 1. do 4. razreda v krog. Ura slovenskega jezika se je začela z zgodbo o prihodu v šolo. Kogar je z imenom omenila, se je zavrel okoli svoje osi. Tako je pridobila pozornost učencev, ti pa so si bolje zapomnili imena sošolcev.

To uro slovenščine so namenili ponovitvi abecede. V krogu je učiteljica razdelila zadolžitve. Četrtošolci Simon, Tadeja in Natasa so najprej medsebojno ponovili abecedo. Sledilo je pisanje abecede. Povrsti, male in velike tiskane črke ter in male in velike pisane črke. "Za konec še nekaj povedi s pisanimi črkami in ne pozabite, poved se začne z velikim pisano

črko," jih je opomnila učiteljica. Edina tretješolka Klara je prav tako moralna ustno ponoviti abecedo, nato pa napisati vse črke abecede, a brez velikih pisanih črk, ker se tega še ni učila. Ko konča pisanje abecede, naj napiše še nekaj besed s pisanimi malimi črkami. Taka je bila njena naloga. Drugošolca Simon in Žiga sta se spoprijela z velikimi tiskanimi črkami.

Najprej sta si v delovnem zvezku ogledala fotografije, si zapomnila počitniške prizore z liki otrok, nato sta se portretom vpisala njenih imen in dodala manjkajoče črke v besedilu brez slikic. Ko je učiteljica razdelila zadolžitve, so se otroci posledili v svoje klopi. Vsak razred v svojo vrsto, ona pa se je s prvošolcem Tanjo in Žanom umaknila v igralni kotiček. Pogovarala se je o tem, kje živita, o družini in imenih družinskih članov, o tem, kaj delata v prostem času. Žan je bil nekoliko bolj zadrian, a ko je začel pripovedovati o svojih živalih, se mu je jezik razvezal, zadrga je popustila.

Vučilnici že ob 6.30

Solska vrata na podružnični Osnovni šoli Vrh nad Laškim se odprejo že zgodaj, vsi učenci so

soli že ob 6.30. Večina se jih priperiže s šolskim avtobusom. Pričaka jih razredničarka Marija Kotar, nato pa napisati vse črke abecede, a brez velikih pisanih črk, ker se tega še ni učila. Ko konča pisanje abecede, naj napiše še nekaj besed s pisanimi malimi črkami. Taka je bila njena naloga. Drugošolca Simon in Žiga sta se spoprijela z velikimi tiskanimi črkami.

Najprej sta si v delovnem zvezku ogledala fotografije, si zapomnila počitniške prizore z liki otrok, nato sta se portretom vpisala njenih imen in dodala manjkajoče črke v besedilu brez slikic. Ko je učiteljica razdelila zadolžitve, so se otroci posledili v svoje klopi. Vsak razred v svojo vrsto, ona pa se je s prvošolcem Tanjo in Žanom umaknila v igralni kotiček. Pogovarala se je o tem, kje živita, o družini in imenih družinskih članov, o tem, kaj delata v prostem času. Žan je bil nekoliko bolj zadrian, a ko je začel pripovedovati o svojih živalih, se mu je jezik razvezal, zadrga je popustila.

Za nekatere so samo hribovci

drugega do šestega leta. "Starši so navdušeni in hvaležni. Takšnega odnosa v mestnih vrtecih ne vidiš več. V našem okolišu je še nekaj predšolskih otrok. Čim prej bomo pripravili dan in odprtih vrat in prepričana sem, da bomo dobili še kakšnega otroka več. Tu smo kot družina z veliko otroki in tako jih bomo vzugajali," pravi vzgojiteljica Elizabeta Pfeifer. Za skupino skrbita dve vzgojiteljici, vsaka

po štiri ure. Obe sta domačinki, zaposleni v matičnem vrtcu v Laškem, a sta na podružnični šoli v Vrhu nad Laškim pred leti že izvajali program priprave na šolo.

Domače šole so ohranili vrtci

Izkušnje v laški občini kažejo, da so oddelki vrtcev pripravili, da so podružnične šole obstale. Denimo v Rečici pri Laškem in tudi v Šentrupertu, kjer imajo letos več kot 40 učencev. "Večina staršev ima službo v dolini in ker vrtca tu ni bilo, so otroki vozili v mestni vrtec in jih tam vypisovali avtomatično tudi v šolo. In ker se je število rojstev nenehno zmanjševalo, se je šola počasi praznila. Nekoč so tod živele velike družine tudi s petimi, osemimi otroki," pravi ravnateljica, ki je tudi hodila na to šolo. Tukrat so še imeli popolno osemletko.

vzhodno od Laškega. Krajevna skupnost danes obsegajo enajst razširjenih vasi, svojčas je bila celo samostojna občina. Prvotno se je kraj imenoval Vrh. Kasneje so ga preimenovali v Sv. Lenart, po domačem Šentlenart, po patronu tamkajšnje cerkve. Prvič jo omenjajo v urbarju leta 1524. Leta 1952 so vasico ponovno preimenovali v Vrhu nad Laškim, a se je Šentlenart bolj zasidral med krajanji. Krajevna skupnost danes šteje 815 prebivalcev. To je hribovito kmetijsko območje. Imajo nekaj velikih in uspešnih kmetov, vsaka domačija tudi svoj kos skrbno obdelane zemlje, ki je mnogim dragocen vir preživetja. Z novodobno kmetijsko mehanizacijo je danes lažje obdelovati zemljo na tem izrazito hribovitem območju, ki je še nedolgo nazaj je veljalo tudi za manj razvito. "Občina je vedno najprej poskrbela za mesto," pravi ravnateljica, Stanko Selič k temu dodaja, da občina danes vendarle skrbi za bolj enakomeren razvoj celotne občine, "a smo za nekatere svetnike še vedno samo hribovci," pravi ravnateljica.

Leta 1850 so začeli v župnišču

Spoukom v slovenskem jeziku v Vrhu nad Laškim so začeli leta 1850 s svojim župniščem. Le počasi so starci spoznali, da je koristno, če se otroci naučijo pisati in brati in da bi bilo dobro, če bi imeli državno javno šolo. Na mestu, kjer šola stoji še danes, so leta 1880 zgradili pritlični objekt z dvema učilnicama, 14 let kasneje so dodali nadstropje. Tukrat je bilo v teh krajih 188 šoloobveznih otrok. Šola je leta 1818 pogorela, a je na pogorišču po dveh letih zrasla nova. Na šoli je gorelo tudi leta 1944, a so ogenj še pravočasno pogasili, da ni napravil večje škode. Kakšne temeljite kompletne prenove ni bila delezna. So jo pa vsa ta leta premišljeno in kakovostno prilagajali novonastalom razmeram, od osemletke do štiriletke s celimi razdelili ali s kombinacijami dveh razredov.

"Potem smo ga dogradili in odprli trgovino, a smo jo po nekaj letih morali zapreti, ker ljudje kupujejo po trgovskih centrih. Vrhu nad Laškim nima trgovine in celo gostilne ne, dela le klubski bife v Gasilskem domu. Tu imajo sedež vse krajevne organizacije ter kulturna in športna društva. V gasilskem domu so uredili tudi dvorano za prireditve, oder pa je lastnorocno brezplačno naredil predsednik krajevne skupnosti. "Na tem odru se veliko dogaja in ne mine prireditve, da ne sodeluje tudi šola. Starši in ostali krajanji vedno napolnijo dvorano. Šola je srce kraja, brez šole kraj propada," pravi predsednik krajevne skupnosti. In tudi to je bil razlog, da so se takoj vneto zavzeli za obstavek šole.

in vsemi potrebnimi prostori za vrtec ter manjšo zbornico je urejeno tako, kot terjajo standardi današnjih šol.

Otroci so pridni in motivirani

Dolgoletna ravnateljica in učiteljica Marija Kolar je na vse te spremembe navajena. Poučuje

moremo se striktno držati učnega načrta, včasih je treba snov malo premešati. Pomembno je, da so ob koncu leta vsi razredni deležni predpisane učne snovi. Otroci so pridni in motivirani. Tudi vožnja ne moti, le pozimi znajo biti težave zaradi visokega snega in zametov."

Nekoc je bilo 200 solarjev

Ravnateljica skrbno piše šolsko kroniko. Pravi, da je bila do leta 2010 njihova šola najmočnejša podružnična šola v občini. V najboljših časih je bilo v krajevni skupnosti skoraj 200 šoljarjev, zdaj je vseh otrok le okoli 50. Dimitrij Gril, vodja urada za družbeno dejavnosti občine Laško, je potrdil, da šole ne nameravajo zapreti, kar dokazujejo tudi z odprtjem in ureditvijo vrtca. Čim prej želijo pristopiti k energetski sanaciji šole, uredili bodo podstrešje za dve učilnici in še vse ostalo, kar bo potrebno, da bo šola lepša. In ko bo to narejeno, predsednik krajevne skupnosti obljublja še postavitev vigral na dvorišču. Šola je pridelke porabilila za šolsko prehrano. To danes ni več mogoče zaradi najrazličnejših predpisov. "Lani smo imeli

IGOR NAPAST

IGOR NAPAST

IGOR NAPAST